

"Halve garen, drugsverslaafden en oplichters "

Hindert het Fred van der Wal dat men in artistieke kringen zoals Arti et Amicitiae sinds 1972 een zeer ongunstige indruk van hem heeft of laat dat hem koud? augustus 22, 2017 Hindert het Fred van der Wal dat men in artistieke kringen zoals Arti et Amicitiae een zeer ongunstige indruk van hem heeft of laat dat hem koud?

Natuurlijk heb ik er wel hinder van, ja. Zeer veel mensen zijn sterk bevooroordeeld tegen mij zonder mij ooit gesproken te hebben. Daar wordt ook gebruik van gemaakt. Heb ik een verschil van mening in 1984 over de uitvoering van de BKR waar voornamelijk gemak zuchtige charletans, knoeiers, luiaards, halve garen, drugsverslaafden en oplichters tussen 1948 en 1986 van vraten, dan zeggen een paar Friese sufferds, die me niet eens kennen : "Fred van der Wal is iemand die in principe met iedereen ruzie maakt. Een echte fascist, hoor!" Ik maak geen ruzie als ik het niet nodig vind. Helemaal niet! Het is een fabeltje ; in het leven geroepen door een paar Groningse en Friese sukkels van de extreem linkse BBK en dat wordt klakkeloos nagepraat, zelfs in Frankrijk krijg ik die onzin te horen van een Groningse meneer met een design bril, die hier paddestoelen of bos asperges zoekt en natuurfotos neemt, maar niet van zijn echtgenote, daar is hij al lang op uitgekeken. Die BKR discussie ging om heel wezenlijke dingen. Bovendien werd de BKR regeling willens en wetens door extreem linkse kunstenaars als Bonies, Vijlbrief en van Bommel om zeep geholpen. In aanleg was de BKR een prachtige regeling ; alleen benadeelde die regeling serieuze kunstenaars die met hun werk wel aan bod kwamen en zoals ik over al konden tentoonstellen, die moesten twee, drie keer zo hard werken om genoeg schilderijen over te houden en buitenlandse tentoonstellingen af zeggen omdat ze geen grote ruimtes konden vullen bij gebrek aan kunstwerken die allemaal door de BKR werden aangekocht. De BKR was alleen voor luie, talentloze, dus Haarlemse pseudo kunstenaars een eldora-do. Zij zaten maanden lang het liefst op het strand te niksen om drie dagen voor de inleverdatum een of ander flauwe kul abstract schilderij in elkaar te flansen, dat regelmatig nog nat werd ingeleverd. Niet BKR kunstenaars telden gewoon niet mee in de cultuurpolitiek, die nog steeds door socialisten wordt beheerd, het was net een geleide economie, wie braaf was (links stemde) kreeg lekkers, de anderen niet, daar ging het om en daar was ik tegen. In Haarlem liepen halve idioten rond als de huppelende Hannes Hamstring (hij noemde zich in navolging van de Amsterdamse auteur Johnny van Doorn ' Electric Jesus' en sloeg waanzinnig brullend op toneel gejatte fietsen in elkaar met een knuppel) die in ruil voor een bijstandsuitkering muren van blo scholen mocht vol kliederen. Als hij ergens op zijn plaats was; hij had al een stoot geestelijk onvolwaardige kinderen op de wereld gezet, dus er kunnen nog wel wat beeldende mislukkingen bij. Ik denk ook dat hij sloom zaad had, daar ligt het allemaal aan. Haarlem stond vroeger voor 1965 vol blo scholen, is omgeven door gekkenhuizen en instituten voor geestelijk onvolwaardigen zoals Meer en Bosch. Op zondag werden de gestoorden in rijen van twee uitgelaten. In drommen liepen ze langs de Heemsteedse Dreef in het gezelschap van met knuppels bewapende bewakers, want sommige van die gestoorden waren berensterk, die werden vooruit geknuppeld of om de tien meter tegen de grond ge beukt. Ze hadden leren valhelmen op. Ja, dat was een vrolijk tafereeltje voor de zondagmiddag na de verplichte kerkgang. Ik heb heel wat afgelachen in die tijd omdat ik stage heb gelopen op 4 BLO scholen in 1963. Ik heb een Haarlemse kennis die beweert dat die er nooit geweest zijn, maar die ontkende ook een CBS constatering dat Amsterdam iets meer dan de helft een Westerse of niet-Westerse allochtone bevolking heeft, tot ik met een uitdraai van de CBS pagina aan kwam zetten. Aanvankelijk kreeg ik voor mijn standpunten

support van enkele tientallen kunstenaars in Friesland, die zich tegen mij keerden toen door mij gestelde doelen waren bereikt waarvoor zij hun nek nooit hebben durven uit steken. Friese kunstenaars zijn bij uitstek volgzaam, laffe, opportunistiese kunstenaars. Er heerste in Friesland een monopolie positie van gesubsidieerde links angehauchte kunstenaars die niets hoefden uit te voeren en voortdurend cashten dankzij hun vrijblijvende geleuter en daar was ik niet voor in, dat vond ik zelfs heel ergerlijk. Wie met spanlappen mee liep in door extreem links georganiseerde volksoptochten en schreeuwerig oproer waande zich "in theorie" een dappere verzetsstrijder. Het was allemaal volkomen vrijblijvend die wereld verbeterende flinke verhalen van extreem links. Een affiche van Che Quevara heb ik nooit aan de muur gehad. Wel had ik affiches van de Ierse zanger Van Morrison en van Bob Dylan in de jaren zestig aan de muur. Ik had najaar 1968 een vriendin, Lila Huisvlijt, de mooiste meid van de Heemsteedse Dreef, die had posters van Mao, Lenin en Stalin boven d'r bed hangen. Ik heb toen spottend gelachen op d'r slaapkamer om die prenten, waar een portret van mij had moeten hangen, want de Spaans ogende Cataharina of de streng gereformeerde Els bijvoorbeeld hadden alleen mijn foto boven hun bed, om zich bij klaar te vinge ren, dat was heel verstandig van deze jonge vrouwen. Toen ik om die kommunistiese posters smalend moest hik lachen mocht ik er voor straf die avond gelijk niet meer bij haar in, terwijl zij anders sexueel heel ruimdenkend was. Onderdehand heeft ze het met meer dan duizend mannen gedaan. Ze heeft de schade aardig in gehaald en de slogan: 'met de benen wijd voor de klassestrijd' waar gemaakt. Als "Aldoende leert men" een huis tuin en keuken volksgezegde dat slechts met de mond wordt beleden dan heeft de in Amsterdam wonende Lila daar in concreto heel wat inhoud aan gegeven en aldus een bijdrage geleverd aan de sociaal maatschappelijke structuur van de hoofdstad en wie weet aan het klantenbestand van de plaatselijke kliniek voor geslachtziekten. In extenso en ad ultimo, die meid moet een juchtlederen, gecapitonneerde binnenvoering in d'r tumtummetje hebben om dat konstante genitaal geweld allemaal aan te kunnen zonder interne schade op te lopen. Sjappoo, hoor! Wie daar tegen op kan verdient een Olympiese medaille op de lange afstand! Prijswippen met de speciale polsstok ! Over de schimmels en vengerische kwalen zal ik het verder maar niet hebben. Eén van haar vriendjes heeft zich in haar trapportaal opgehangen, die kon het niet langer bolwerken. Ze kwam thuis, zag hem daar hangen, liet hem even bungelen, schoof achteloos zijn stramme achterpoten opzij om er door te kunnen, ging er bij zitten op de hoogste trede en stak een stick op, keek naar zijn blauwe tong die uit zijn bek hing, waar speeksel langs lekte, zag de vlek in zijn broek van het klaar komen, dood en orgasme zijn synoniemen, belde het alarmnummer en wachtte op de politie en de GG&GD. Mijn standpunten op beeldend gebied hebben mij heel wat gekost, niet alleen aan sympathie, maar vooral financieel. Mijn standpunten hebben mij ten minste acht ton aan misgelopen opdrachten en aankopen gekost, dat is de tol die ik betaald heb, dat ver geten sommige van mijn linkse en fijngristelijke vrienden wel eens. Ik heb beeldende kunstenaars voornamelijk leren kennen als een ijdel, met zich zelf ingenomen, gemakzuchtig, labiel, laf soort mensen, voornamelijk beheerst door jaloezie en rancune van wege hun gebrek aan enig talent en ontstentenis aan karakter. Wie veel wil bereiken in het leven met een minimum aan inzet en talent moet vooral modern kunste naar worden en een grote, linkse ongeschoren muil open trekken of andermans wijf achterna lopen met zijn lul in zijn hand. Zo kom je door het hele land ! Bij voorbaat succes bij naïevelingen en provincialen.